



HARDER DAN GELUID

Avondvullend spel in twee bedrijven

door

PIETER PIESENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HARDER DAN GELUID** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIETER PIESSENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Majoor Lups
Don Luit
Ludwig van Loghum
Harm van Gerwen
Martijn Verbiest
Lieke Havelijn
Vera Goderick
Nina van Hove
Odette Lups
Tom Carre
Mike de Rijker
Anke van Kwintijn
Ramses (*de ondervrager*)
Militair pastoor
Rik
Soldaat

MUZIEKKEUZE:

Ook deze is naar eigen idee in te brengen. In de tekst staan een paar nummers vermeld, maar men hoeft zich daar niet aan te houden. Wat tips voor gebruik van muziek wil ik wel geven. Op het moment waar er luchtgevechten plaatsvinden, of beeldfragmenten getoond worden, geeft het een mooi effect als er muziek bij gedraaid wordt. Men denke bijvoorbeeld aan muziek van Tour of Duty of Radio Saigon. Nummers als Drivers Seat van Sniff 'n the Tears, With a Little Help From my Friends van Joe Cocker, A Salty Dog van Procol Harum, Dance to the Music van Sly & The Family Stone, A Little Misunderstood van Rod Stewart, en andere van de CD's Radio Saigon 1 en 2. Het stuk kan bijvoorbeeld beginnen met Driver's Seat van Sniff 'n The Tears, waarbij de beelden getoond worden. Of met Lucky Man van Emerson Lake & Palmer. Of met With A Little Help From My Friends of Night Calls van Joe Cocker. Het moment waarop Tom in het archief is, kan ook opgevuld worden met achtergrondmuziek, maar is niet noodzakelijk. Misschien haalt dit zelfs een stukje spanning weg. Keus is aan u. De begrafenis van Tom met muziek van A Salty Dog van Procol Harum. Het feest voordat Odette Lups uit de taart komt met muziek van Dance To The Music van Sly & The Family Stone. Daarop volgend het nummer van

Big Spender, waarbij ze ook daadwerkelijk uit de taart komt. Het moment waar Ramses Mike ondervraagt kan op de achtergrond muziek klinken. Bijvoorbeeld die van Lucky Man van Emerson Lake & Palmer. Of Night Calls van Joe Cocker, van de CD Night Calls. Vrijwel alle nummers zijn afkomstig van de CD's Radio Saigon 1 en 2. Ook op de momenten dat Ludwig en Lieke alleen in de kamer zijn kan er soft music klinken. Het moment waarop de koplampen het toneel opkomen valt eigenlijk in het feest, maar kan muziek onder gezet worden, indien men dat wenst.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

DECOR:

In principe hoeft het decor niet ingewikkeld te zijn, omdat men steeds aan een kant speelt. Het toneel is dus feitelijk in tweeën gesplitst. Iedere keer komt er een andere kamer of ruimte in beeld. Deze ruimtes hoeven niet noodzakelijk gescheiden te worden door een wand of iets dergelijks. Het mag best een ruimte zijn, zodat er, op de momenten dat het hele toneel gebruikt moet worden, dit ook snel en effectief benut kan worden. De spullen welke zich in de kamers bevinden, zoals een kast, tweepersoonsbed, stoel(en) en eventuele tafel, moeten snel verplaatst kunnen worden. Zo kan men bijvoorbeeld aan de kist en het tweepersoonsbed, wieltjes maken. Bij het bed worden deze aan de zijkant geplaatst, zodat het bed gekanteld kan worden en weggereden. Let wel, het moet door de deuren passen, dus de deuren moeten erop gemaakt zijn. Tafels en stoeltjes zijn snel te verwijderen of te verplaatsen. Omdat men zich op een luchtmachtbasis bevindt, zijn alle kamers in principe gelijk. Alleen de invulling van het bureautje en de kast kan iets anders zijn. Ook kan men iets aan de wand ophangen, wat persoonlijk van hem of haar is. Op de momenten dat er een wisseling plaatsvindt van een ruimte naar twee kleinere ruimten, wordt er voldoende tijd gegeven om deze weer in te richten. De benodigheden zijn uiteraard naar eigen keuze. In het stuk worden verscheidene voorwerpen en materialen genoemd, welke voor het stuk nodig zijn. In hoeverre daar nog meer benodigheden aanwezig zijn, is naar eigen invulling. Naast het decor, wordt er eveneens gebruik gemaakt van een of twee schermen waarop beelden te zien zijn of links en rechts

van het toneel drie op elkaar gestapelde TV's, waarop beeldmateriaal te zien is. Dat betekent in totaal zes toestellen. Als men een grote zaal heeft, kan men er voor kiezen twee voor in de zaal te zetten en twee half in. Uiteraard aan iedere kant. Al met al hoeft het decor niet groots te zijn. Naarmate het publiek dichterbij de spelers zit, des te meer zal het publiek in het verhaal zitten.

Alternatief voor dit decor:

Omdat de ruimte waarin gespeeld wordt voor iedere toneelgroep verschillend is en ook het financiële plaatje een rol speelt, heb ik in eerste instantie gekozen voor deze opstelling. Uiteraard is er nog een andere manier. Men kan bijvoorbeeld gebruik maken van een voor –en achtertoneel, van elkaar gescheiden door een schuifwand. Zodra men de wand openschuift, bevindt men zich in een van de kamers of een andere ruimte. Dit betekent dat het ene deel zich wat meer achterop het toneel afspeelt en het andere meer richting het publiek. De wand moet dan bestaan uit losse fragmenten die in elkaar geschoven kunnen worden. Dit geeft het minste ruimteverlies. De keus is uiteraard aan de regisseur. Omdat dit een alternatief is, zijn er geen beschrijvingen weergegeven in de tekst, gericht op het alternatieve decor. Ik geef alleen maar aan dat dit een mogelijkheid is.

PERSOONSBESCHRIJVINGEN:

Majoor Lups: Leidt de psychologische en tactische training van een groep piloten. Is moeilijk te peilen in de omgang met mensen. Hij lijkt erg zelfingenomen en komt voor zijn rekruten over als een grote klootzak. Echter onder de dikke laag plamuur bevindt zich een man, welke tobt met problemen, waar hij geen raad mee weet.

Don Luit: Een stoere macho met veel praats en nogal sexistisch ingesteld. Wil in alles de beste zijn. Heeft een flinke dosis humor, waar iedereen ook hard om kan lachen.

Ludwig van Loghum: De beste maat van Don. Is wat introverter, meer teruggetrokken dan Don, maar houdt ook wel van een geintje. Heeft wel een romantische kijk op de liefde, maar wil daar niet altijd voor uitkomen.

Harm van Gerwen: Samen met Martijn Verbiest, vormen zij een homo-paar, wat de rest van de piloten in eerste instantie niet weet. Zijn allebei keien in de gevechtstechnieken en er is eigenlijk niets waaruit blijkt dat ze homo zouden zijn. Hebben een avontuurlijk karakter en proberen ongeregelheden vaak te sussen.

Martijn Verbiest: Vriend van Harm. Is evenals Harm soms wat bemoederend. Hebben een vrijwel gelijk karakter. Indien er geen directe aanleiding toe is, zal men niet doorhebben dat hij homo is.

Lieke Havelijn: Een pittige en toch aardige jonge vrouw die nogal in de smaak valt bij Ludwig. Kan hard uit de hoek komen, evenals Vera, maar is nogal romantisch ingesteld.

Vera Goderick: Een mooie, maar meedogenloze jonge vrouw, die zegt waar het op staat. Is net als Lieke in staat om mannen tot rust te brengen en ze om hun vinger te winden.

Nina van Hove: Een jonge vrouw met pit, welke afkomstig is uit de escortservice, wat overigens, in het begin, niemand weet. Ze blijkt, tegen het einde van het stuk, een familielid te zijn van de majoor. Tijdens de opleiding raakt ze weer aan de cocaïne en verdwijnt dan spoorloos. Men krijgt niet echt een goed beeld van haar.

Odetta Lups: De vrouw van de majoor. Een nogal mysterieuze jonge vrouw die alleen maar uit lijkt te zijn op flirten en sex. Toch krijgt men op een bepaalde manier geen hoogte van haar. Ze komt eerder over als een net uit het gesticht ontslagen schizofreen of psychoot.

Tom Carre: Een aardige, maar opvliegende jongeman. Zeer temperamentvol. Heeft een uitermate grote liefde voor het vliegen. Houdt wel van een dolletje, maar is tevens erg serieus in zijn taak. Vrouwen doen hem uiteraard wel wat, maar kan hij evengoed links laten liggen. Heeft echter wel gevoelens voor Nina.

Mike de Rijker: Valt in voor Tom en is een gedegen piloot die weet wat zijn plaats is. Komt moedig naar voren, maar wordt door zijn medepiloten gezien als een bemoeial.

Anke van Kwintijn: Valt in voor Nina en heeft samen met Mike in de Golfoorlog gevlogen.

Ramses: Ondervrager van Mike. Joegoslavisch uiterlijk en spreekt gebrekkig Engels. Vanaf het begin dat men hem ziet, moet men al een afschuw tegen hem hebben.

Rik: De zoon van Mike. Een troosteloze jongen met een goed hart en verdrinkt in zijn verdriet om het verlies van zijn vader.

Militair pastoor: Houdt de preek voor Tom en doet dat heel gedecideerd.

EERSTE BEDRIJF

Het publiek ziet beelden van een vliegtuigongeluk op een groot scherm of op verscheidene televisies, die buiten het decor staan. Er speelt muziek met de beelden mee. De spelers kijken er wel naar, maar dit gebeurt achter het gordijn. De zaal blijft donker, evenals het decor, en zodoende is het publiek genoodzaakt naar deze beelden te kijken. Wat ook mogelijk is, is dat er een projectie op het doek gemaakt wordt. Nadat de beelden zijn getoond, gaat het doek open. Er zit een klas jonge piloten in opleiding op losse stoelen verspreid over het podium, enigszins gerangschikt. De majoor van de luchtmacht begint. Een andere mogelijkheid is, dat de gehele klas er al zit en ook naar dezelfde beelden kijkt als het publiek. Het publiek kijkt op een scherm of meerdere televisies en de spelers kijken naar een televisie. De zaal blijft wel geheel donker. Nadat de beelden klaar zijn en de TV's uit zijn, wordt het decor in zijn geheel verlicht. Het decor is opgesplitst in twee delen. Een klaslokaal en een kamer waarin de majoor zijn bureau heeft staan. In het klaslokaal staat alleen een lessenaar en wat stoelen en uiteraard een kast met televisie erin.

Maj.Lups: *(staat met een lange aanwijsstok achter zijn bureau en wijst naar het scherm of de televisies)* Dit soort zaken wil ik in mijn squadron niet zien gebeuren. *(leunt met zijn handen op het bureau en kijkt de zaal recht aan)* Jullie zijn de beste van de beste en zodoende uitverkoren om in mijn squadron te mogen vliegen. *(wijst een aantal mensen aan)* Stuk voor stuk zijn jullie allemaal toppers. *(gaat rechtop staan en begint te lopen naar de voorkant van het bureau en gaat daar uiteindelijk tegen leunen)* Als geen ander maken jullie loopings, spinners en wat voor stunts ik ook nog maar kan bedenken. Het zit in jullie. Maar..... wee je gebeente als ik merk dat de een of de ander mot gaat maken, *(zwaait met zijn arm naar de deur)* vliegt hij er letterlijk en figuurlijk als de donder uit. En dat geldt uiteraard ook voor de dames. We zijn een eenheid, een team. En we moeten het met elkaar doen. Alleen sta je nergens. *(wijst weer naar de televisies of het scherm)* Dat heb je net wel kunnen zien. Ze zeggen wel eens, niets dan goeds over de doden, maar in dit geval heb ik er geen goed woord voor over. Deze piloot, die ik niet bij naam zal noemen, kreeg het in zijn kop om met een dronken harses achter zijn knuppel te kruipen.

Ludwig: Dan moet je Don eens meemaken, als hij verlof heeft. *(stoot tegen zijn buurman Don)* Die meiden kruipen voor die knuppel.

Don: *(brengt zijn hand naar zijn kruis en kijkt lacherig naar Ludwig)* Hee maat. Ook die knuppel moet je in ere houden.

Maj.Lups: *(rustig)* En daarom mogen jullie allebei je tandenborstel gaan halen.

Don: Nou majoor, hij is nog schoon van het weekend hoor. *(stoot Ludwig aan en beiden schieten in de lach)* Ook bij de randjes. *(lachen nog harder)*

Maj.Lups: Zoals ik al zei. *(hard)* Wil je hem in ere houden, dan zou ik als ik jullie was als de weerga dit lokaal verlaten en je tandenborstel gaan halen, voordat ik hem je strot in ram. *(Don en Ludwig kijken elkaar verbaasd aan, kijken weer naar de majoor en schieten dan uit hun stoel het lokaal uit. Het is even stil, voordat de majoor weer verder gaat. Maj. Lups rustig, maar harder pratend)* Jullie begrijpen dat ik dit soort gedrag niet tolereer. We zitten hier niet in de brugklas. Jullie hebben de zwaarste training gehad in Amerika en daarom zijn jullie ook de beste piloten, maar over een paar weken worden jullie uitgezonden naar Joegoslavië. *(begint weer te lopen)* En ik kan je vertellen dat het er daar wel heel anders aan toe gaat dan hier in ons vredige burgerlandje, waar de oorlogen op een videoschermje gevoerd worden met een joystick in je handen. *(doet dit ook met zijn handen na)* Het is geen spelletje..... *(kijkt regelmatig iedereen aan)* en wie nu denkt dat hij het daar wel zal rooien, kan beter maar meteen vertrekken. Want..... technisch gezien kunnen jullie misschien ijzersterk zijn, maar psychisch? Oh jongens, jongens..... er komt zoveel op je af, dat je je soms afvraagt waar je in godsnaam aan bent begonnen. Vliegen is geen kunst. Bommen loslaten en steden torpederen is nog gemakkelijker. Het is tenslotte allemaal computergestuurd, *(opeens weer harder en over iemand heen hangend)* maar wat als je afweergeschut krijgt, vijandige toestellen achter je, voor je, boven je, onder je en tegelijkertijd moet jij zorgen dat die bommen worden losgelaten. *(weer rustig maar cynisch)* En prompt..... laten jullie de bommen te vroeg los en wordt een stad met burgers platgegooid. Of je ramt je eigen maat in de lucht, omdat je uit het veld bent geslagen en je positie kwijt bent. *(hard)* Het is daar oorlog. Bereid je voor op het ergste van het ergste. En daarom zitten jullie in mijn squadron. Mijn taak is jullie mentaal sterk genoeg te maken, om ook in de meest bizarre omstandigheden te kunnen presteren. *(een van de piloten zit in zijn boek te staren. De majoor loopt naar hem toe, gaat voor hem staan en roept dan hard tegen hem)* En dat haal je niet uit je boek. *(geeft een klap tegen het boek, dat daardoor op de grond valt)*

Tom: *(geschrokken)* Eeh... nee majoor. *(blijft doodstil zitten en kijkt*

hem aan)

Maj.Lups: Wat zit je daar nou te neuzelen man. Pak je boek.

Tom: Eeh... ja majoor. *(staat op en gaat zijn boek pakken. Op het moment dat hij met zijn rug naar de majoor staat en voorover bukt om zijn boek te pakken, geeft de majoor hem met zijn voet een duw tegen zijn kont, zodat Tom voorover valt. Tom reageert hierop nogal fel)* Godverdomme, klootzak. *(staat snel op en wil uithalen naar de majoor, die echter snel zijn pistool trekt en het onder Tom zijn neus duwt, waardoor Tom wel op andere gedachten wordt gebracht)*

Maj.Lups: *(rustig)* Tom, Tom, Tom. Wat ben je toch stom, stom, stom. *(geeft hem snelle tikjes in zijn gezicht met zijn pistool, iedere keer als hij stom zegt)* Moeten we met jou die oorlog gaan winnen?..... *(stilte)* Nou?..... *(stil)* Jezus zeg. Zo voorspelbaar. *(draait zich van Tom weg en draait weer gelijk terug en maakt daarbij een slagbeweging naar Tom, maar houdt zich in)* Boeh. *(Tom valt achterover op zijn gat van schrik. De rest van de klas ligt dubbel. Als de klas is uitgelachen en Tom nog steeds op zijn kont zit, komen Ludwig en Don het lokaal weer binnen met hun tandenborstel. Ze sluiten de deur en gaan staan met hun tandenborstel alsof ze salueren. Maj. Lups kijkt hen aan en wordt woest)* Naar mijn kamer. Onmiddellijk. *(de twee verlaten het lokaal weer)* En waarom zit jij nog steeds op de grond? Wil je ook je tandenborstel gaan halen en de grond gaan schrobben?

Tom: Nee... nee majoor.

Maj.Lups: Ga dan zitten rund. *(Tom staat snel op en gaat weer zitten)*

Tom: *(steekt zijn hand omhoog, maar de majoor staat met zijn rug naar hem toe, zodat hij hem roept)* Majoor?

Maj.Lups: *(draait zich met een ruk om)* Als je iets wilt vragen, steek je je hand in de lucht en wacht net zolang totdat ik toestemming geef om te spreken, is dat duidelijk.

Tom: Jjjjaa majoor.

Maj.Lups: En stttttotter eens niet zo. Dat duurt te lang als je berichten moet doorzenden naar de basis als je in de lucht aangevallen wordt.

Tom: Natuurlijk mmmajoor.

Maj.Lups: *(draait zich weer met zijn rug naar de piloten en draait dan langzaam weer om)* Als jullie willen presteren in deze oorlog, moet je op alles voorbereid zijn. Wees vanaf nu op je hoede, want deze keer is het toevallig Tom die het haasje is. De volgende keer ben jij het misschien *(wijst naar een van hen)* of jij. *(wijst weer)* Je kunt van mij de raarste dingen verwachten. Overdag of midden in de nacht? Het maakt niet uit. Ik neem jullie een keer te grazen, stuk voor stuk. En ik verwacht dat jullie dat bij mij ook doen. En alle middelen zijn

daarbij toegestaan. *(terwijl hij de klas uitloopt)* Mijn tijd om jullie klaar te stomen is kort en daarom bijzonder kostbaar, zowel voor jullie als voor mij. *(na deze woorden loopt hij het lokaal uit. De klas is verbijsterd over deze laatste woorden en begrijpen het nog niet helemaal. Er ontstaat een discussie)*

Harm: *(ongelovig)* Heb ik hem nu goed verstaan? Moeten wij....?

Lieke: *(beetje lacherig)* Dat kan hij toch niet menen? Wij met zijn allen tegen hem?

Martijn: Hij is er gek genoeg voor. Vraag maar aan Tom.

Tom: *(hij kijkt nog steeds een beetje ontdaan, maar tevens ook opgewekt)* Gek of niet, deze kans laat ik me niet ontglippen. Ik zal hem krijgen.

Vera: Tom!!! Nou doe je het weer. Dat is nou precies wat hij wil. Hij probeert ons allemaal zo pissed te krijgen, dat we in blinde woede in de aanval gaan.

Tom: *(geïrriteerd)* Wat wou je dan gaan doen? Een beetje op je krent zitten en wachten tot hij jou pakt? Mij niet gezien. Ik wil hem voor zijn. En goed ook.

Harm: *(kalmerend)* Misschien heeft Vera wel gelijk Tom. Misschien moeten we eerst maar eens een goed plan beramen.

Tom: *(macho)* Schei toch uit man. De eerste de beste keer dat ik hem tegenkom zal ik hem eens goed verrassen.

Vera: Tom, je bent een eikel eerste klas. Denk nou eens na man. Wat hij net met jou flikte, doet hij niet voor niets. Hij probeert je alleen maar uit je tent te lokken.

Tom: *(cynisch)* Och ja. Tuurlijk. Hoe kan ik het vergeten. De vrouwen in ons midden weten het altijd beter, toch?

Lieke: *(sussend)* Doe nou niet zo kinderachtig Tom. Vera bedoelt alleen maar te zeggen dat.....

Tom: Ik weet donders goed wat Vera mij probeert te vertellen.

Lieke: *(wat harder)* Waarom luister je dan niet. Ben je bang dat zij met een beter plan komt dan jij? Zou dat een fikse deuk geven in je ego? In oorlogstijd geldt geen ego Tom. Dan moet je jezelf wegcijferen om anderen uit de brand te helpen als het nodig is. Aan woedeaanvallen hebben we dan niks, alleen maar last. En ik heb geen zin om jou steeds te hulp te schieten, in plaats van ons doel te bereiken.

Martijn: Er zit wel wat in wat Lieke zegt Tom.

Tom: *(enigszins verbaasd)* Kom op man. Je laat je door haar de les toch niet lezen zeker?

Martijn: Zo moet je het niet zien Tom.

Tom: *(opvliegend)* Oh nee. Hoe moet ik het dan zien? Dat jullie

allemaal een stelletje watjes zijn? Is dat het?

Harm: Hee, hee, hee. Waar zijn we nou mee bezig man? Kijk eens naar jezelf. Luister nou eens naar wat je zegt. Ik begrijp best dat je je genomen voelt, maar het had ons allemaal kunnen overkomen. En iedereen had er net zo hard ingetrapt als jij deed. En ook jij had dan je lachen niet kunnen houden. Waar of niet?

Tom: (*zachtjes*) Godverdomme..... shit.

Harm: Precies. Dat bedoel ik. Je voelt je in de zeik genomen in het bijzijn van ons allemaal. Big deal zeg. We weten toch hoe je bent Tom. En nogmaals, ieder van ons had zo gereageerd.

Tom: Maar waarom pikt hij net mij eruit?

Vera: Misschien omdat jij de beste vlieger van ons bent?

Tom: Dan had hij juist iemand anders moeten pakken. Hij weet toch dat..... (*kijkt plots naar Vera, wat verbaasd*) Vinden jullie dat?

Vera: Ja Tom. Iedereen vindt jou de beste en het hele kader loopt met je weg. Juist daarom pakt hij jou. Hij wil een voorbeeld stellen dat ook de sterkste hun zwakke kanten hebben. Kijk, we weten hoe jij in elkaar steekt, daarvoor kennen we je al te lang. Maar ik moet eerlijk zeggen, dat als het op mentaliteit aankomt je nog wel het een en ander mag leren. Wij kijken de kunstjes van jou af en jij helpt ons daarin. Daarom gaan we jou mentaliteit eens wat bijsturen, voordat het te laat is.

Lieke: Precies Tom. We moeten als een team naar voren komen en niet als een stelletje individualisten die eens lekker de stoere jongen uit willen hangen. Over een paar weken vliegen we waarschijnlijk in vijandig gebied en dan moet er gescoord worden met de hulp van elkaar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto